

nebo jeho majetnost spravuje, proti tomuto druhému, a co přísluší zase tomuto druhému z těchto poměrů proti jeho jednateli nebo správci jeho majetnosti. Nárok na složení účtu není tedy sám o sobě právem majetkové hodnoty, nýbrž obsahuje jen právní zájem a jest prostředkem k poznání a zjištění majetkoprávních nároků a závazků. Účet může býti složen zejména v jednodušších věcech, zajisté i teprve v žalobě o zaplacení účetního výsledku, a nesložení účtu předem mohlo by míti potom význam jen pro útraty sporu (§ 45 c. ř. s.). V tomto případě vyúčtovali žalobci svůj nárok v žalobě i v přípravném spise podrobně, byť i málo přesně, a žalovaná uplatnila svým protiúčtem ve sporu neméně podrobně své vzájemné nároky námitkou započtení. Bylo tedy oboustranně ve sporu provedeno vzájemné súčtování a prvý soud s velkou zevrubností o těchto vzájemných nárocích jednal, obsáhlé důkazy prováděl a též věcně rozhodl a dle odvolání žalobců zbývalo téměř jediné o tom rozhodnouti, zda prvý soud měl jednati a rozhodnouti o oněch dalších, žalobci uplatňovaných položkách, týkajících se zaplacení annuit a úroků, vybrání slámy a náhrabků, a o položce 100 Kč povozného. Vzhledem k tomuto stavu věci bylo by formalismem a procesní nehospodárností, odepřítí věcné rozhodnutí ve sporu, téměř již úplna projednaném, proto, že účet, jenž byl ve sporu složen, má býti složen mimo spor znova.

### Čís. 3371.

**Z toho, že snoubenka podala na snoubence trestní oznámení pro § 506 tr. zák., nemůže ještě snoubenec odvozovati důvod k odstoupení od zasnoubení a ke zrušení slibu manželského (§ 1328 obč. zák.).**

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, Rv I 1448/23.)

Žalovaný navázal s žalobkyní, slibiv jí manželství, důvěrné styky a mělo mezi nimi dojít ku sňatku. Ježto žalovaný, tvrdě odpor svých příbuzných, zdráhal se ve sňatek vejíti, podala na něho žalobkyně trestní oznámení pro přestupek dle §u 506 tr. zák., z kteréhožto trestného činu byl žalovaný právoplatně sprostěn. Žalobu na náhradu škody o b a n i ž š í s o u d y zamítly, N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl

### D ů v o d y:

Dovolatelka založila žalobu na předpisu §§ 46 a 1328 obč. zák. (v žalobě omylem uvedla § 1327 obč. zák.) a je proto vzhledem ku předpisu §u 1328 obč. zák. uvážiti, zdali je správným právní názor odvolacího soudu, jenž považoval takto opřený nárok žalobní za bezdůvodný. Odvolací soud, osvojivší si po této stránce zjištění soudu prvé stolice, má prokázáno, že žalovaný učinil dovolatelce vážný slib manželský, že již

obě strany měly ohlášky, ale že je žalovaný odvolal, a že se svatby sešlo; také má prokázáno, že se dovolatelka jenom pod slibem manželství žalovanému oddala a s ním tělesně obcovala. Přes to nespátuje v takto zjištěném jednání žalovaného skutkovou podstatu přestupku §u 506 tr. zák., ač je zřejmo, že se toto zjištěné jednání žalovaného kvalifikuje jako řečený čin trestný. Na tom ničeho nemůže změnit okolnost, že byl žalovaný z obžaloby pro tento přestupek rozsudkem okresního soudu ze dne 6. července 1922 sprostěn, neboť civilní soudce není podle §u 268 c. ř. s. vázán sprostujícím rozsudkem trestního soudu. Pro posouzení, zda jde o řečený čin trestný, není rozhodujícím, jak to z důvodů rozsudku druhé stolice vyznívá, že slibu manželství nebylo užito již od původu s úmyslem klamného předstírání, že, jak je zjištěno, žalovaný skutečně v době, kdy dovolatelky tělesně mimomanželsky zneužil, měl vážný úmysl, pojmouti ji za manželku, a že rozhodnutí jeho manželského slibu nesplnění, dostavilo se až po svedení a zneuctění, neboť jádro skutkové podstaty řečeného činu trestného spočívá v bezdůvodném nesplnění daného slibu manželského. Arci odvolací soud přiznal žalovanému, že manželského slibu nesplnil z vážných důvodů. Miní totiž odvolací soud, že dovolatelka nebyla oprávněna učiniti na toho, kdo ji svedl a zneuctil pod slibem manželství, trestní oznámení pro přestupek dle §u 506 tr. zák., protože »takový bezohledný postup žalobkyně musil žalovaného roztrpčiti a vzíti mu veškeru chuť, vésti dále boj ku prospěchu žalobkyně proti svým vlastním příbuzným, a protože trestním oznámením žalobkyně sama rozhlásila na veřejnost i pohlavní styk se žalovaným a dala tím sama důvod, který opravňuje žalovaného k upuštění od zasnoubení, takže se mu nemůže také dávat k tíži lest ve smyslu §u 1328 obč. zák.« Nelze sdíleti tohoto právního stanoviska odvolacího soudu, který výkon svedené a zneuctěné ženě příslušejícího práva nazývá bezohledným postupem. Žalovaný jako muž zralého rozumu musil věděti, že, když se nechce oženiti se ženou, nýbrž s jejím věnem, dovolatelčino věno nestačí mu pro jeho cíle; ale pak z toho měl odvoditi přirozené důsledky dříve a zavčas, měl své cíle ihned odhaliti a neměl dáti dojiti k tomu všemu, co se stalo, čímž by si také byl ušetřil boj, který byl nucen vésti prý ku prospěchu žalobkyně se svými příbuznými a neměl si bráti pro případ nejistého vítězství, skončivšího pro něho porážkou v tom okamžiku, když musil odvolati načaté už ohlášky, tak drahocennou zástavu, jakou jest čest a neporušenost jeho nevěsty. Ve zjištěných odvolacího soudu není opory pro jeho právní závěr, že žalovaný měl i potom, co se stalo, důvodnou příčinu, aby daný slib manželství směl zrušiti; naopak dovolací soud usoudil, že žalovaný tak učinil zcela bezdůvodně. Z toho plyne, že je žalobní nárok, opírající se svým právním základem o předpisy §§ 46 a 1328 obč. zák., po právu.

**Čís. 3372.**

**Ku změně sídla hlavního závodu akciové společnosti, jež bylo dosud na Slovensku, jest třeba státního schválení, má-li nové sídlo býti**